

דוד יושב בירושלם

1. **מלבי"ם שם**
 (א) וַיְהִי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה. ירמוז שע"י שישב המלך בביתו ולא הלך בעצמו ללחום מלחמת ה' בא מעשה זו לידו. ולבל תאמר שהיה יגע ורפה ידים ממלחמה הקודמת, אמר שהיה לתשובת השנה. ולבל תחשוב שלא היה עת ראוי לצאת מפני הקור והגשם, אמר לעת צאת המלאכים, כי היה בחדש סיון שכל מלכי ארץ יוצאים ופניהם בקרב. ולבל תאמר שהיתה מלחמה קטנה שאין כבוד המלך לצאת בה בעצמו, אמר כי שלח את יואב שר הצבא ואת עבדיו, שהם כל שרי החיל והגבורים, ואת כל ישראל, ובזה היה ראוי שילך מלכם לפניהם: והם השחיתו את בני עמון ויצרו על רבה. **שזה נמשך זמן רב, ובכ"ז דוד יושב בירושלים, ולא בא לעזרת ה' בגבורים:**

2. **דברים ג:כח**
 וַיֵּצֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַחֲזַקְיָהוּ וְאֶמְצָהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְצָא:
 3. **רש"י דברים ג:כח (ע"פ ספרי דברים כט)**
 כי הוא יעבור - **אם יעבור לפניו ינחלו, ואם לאו לא ינחלו.** וכן אתה מוצא כששלח מן העם אל העי והוא ישב ויכו מהם אנשי העי וגוי' (יהושע ז, ה), וכיון שנפל על פניו אמר לו קום לך (שם ז, י). קם לך כתיב, **אתה הוא העומד במקומך ומשלח את בני למלחמה,** למה זה אתה נופל על פניך, לא כך אמרתי למשה רבך אם הוא עובר עוברין, ואם לאו אין עוברין:

מלחמות דוד	
שמ"א יז	מלח' גלית - בעמק האלה
שמ"א יח	מלח' דוד מול הפלשתים (למען חיתון עם בת שאול)
שמ"א כא-כג	בריחה משאול - למערות ומדבריות
שמ"א כג-כו	קעילה, נבל הכרמלי, ושוסי המדבר הנגב ועמלקי לחימה נכד שוסים ונגד הפלשתים
שמ"ב ב	מלחמת אחים - בין יהודה וישראל - דוד מול צבא אבנר ואיש-בשת בן שאול
שמ"ב ג:כב	מלחמה מתמשכת נגד שוסים בארץ (ויואב בן מהגדוד...)
שמ"ב ה	כיבוש ירושלים
ה: טז-כה, ח: א	ג' קרבות מכריעות מול הפלשתים (עד "מתג האמה")
ח: ב	מואב - נקמה על טבח משפחתו (או מאוחר יותר כנקמה על שיתוף פעולה עם ארם.)
י: א-ה	ביזוי שליחיו למלך עמון
י: ח-יד	מלחמ' עמון הראשונה - עם צבאות ארם דמשק, צובה, איש מעכה, ואיש טוב
י: טז-יט	מל' ארם בצפון - מלחמה כוללת
ח: יג, מל"א יא: טו-טז	מל' באדום - 6 חדשים (עד שהכרית "כל זכר")
ח: ב	מואב ?
יא: א	רבה של עמון - ויצרו על רבה...

אצל עכן נאמר (ז: א) (א) וַיִּמְעַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַל בַּחֲרָם - וַיִּקַּח עָכָן בֶּן כַּרְמִי בֶן זַבְדִּי בֶן זָרַח לְמִטָּה יְהוּדָה מִן הַחֲרָם וַיַּחַר אֹף יְקוֹק בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:	אצל סוטה (בת שבע) נאמר: (במ' ה: יב) דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אִשְׁתּוֹ וּמְעַלָּה בּוֹ מְעַל: (במ' ה: יב) וַיִּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְקוֹק (יא: כז)
---	---